

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **AB style s.r.o.**, se sídlem Praha 7 – Holešovice, Přístavní 531/24, IČ: 25841084, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, za účasti této osoby zúčastněné na řízení: R.JELINEK GROUP SE, se sídlem Spoorlaan 386, Tilburg, Nizozemsko, zast. Mgr. Dagmar Maršíkovou, advokátkou se sídlem Zlín, Ševcovská 3246, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 1.12.2009, zn.sp. O-454516, č.j. O-454516/68840/2008/ÚPV

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo na základě rozkladu podaného společností RUDOLF JELÍNEK a.s., změněno prvostupňové rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 20.10.2008 o zamítnutí námitek proti zápisu přihlašovaného kombinovaného označení „AB STYLE MORAVSKÁ MERUŇKOVICE CZECH REPUBLIC PREMIUM QUALITY“, zn. sp. O-454516, jehož přihlašovatelem je žalobce, do rejstříku ochranných známek. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo změněno tak, že podle výroku I. napadeného rozhodnutí se přihláška kombinované ochranné známky zn. sp. O-454516 ve znění „AB STYLE MORAVSKÁ MERUŇKOVICE CZECH REPUBLIC PREMIUM QUALITY“ na základě námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb.,

o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, zamítá. Podle výroku II. napadeného rozhodnutí se námitky podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. proti zápisu přihlášky ochranné známky zn. sp. O-454516 ve znění „AB STYLE MORAVSKÁ MERUŇKOVICE CZECH REPUBLIC PREMIUM QUALITY“ do rejstříku ochranných známek zamítají

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že v dané věci bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí o zamítnutí námitek uplatněných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“) s odůvodněním, že u přihlašovaného označení neexistuje na straně veřejnosti pravděpodobnost záměny s namítanou prioritně starší kombinovanou ochrannou známkou č. 233684 ve znění „R. JELÍNEK MERUŇKOVICE JEMNÁ SPIRIT DISTILLED FROM APRICOTS“, zapsanou pro shodné nebo podobné výrobky, a jeho zápisem do rejstříku ochranných známek by nedošlo k zásahu do zákonem chráněných starších práv namítajícího. V případě námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) uvedeného zákona dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že se namítajícímu nepodařilo na základě předložených dokladů prokázat, že zápisem zveřejněného označení do rejstříku ochranných známek dojde k zásahu do jeho starších práv vyplývajících z údajného práva ke staršímu namítanému nezapsanému označení, a proto shledal tyto námitky jako neopodstatněné.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal namítající (společnost RUDOLF JELÍNEK a.s.) rozklad, v němž zejména uvedl, že nesouhlasí se závěrem správního orgánu I. stupně, že srovnávaná označení nejsou podobná, a má za to, že dané rozhodnutí je v rozporu s rozhodovací praxí Úřadu ve srovnatelných věcech. Namítající je toho názoru, že přihlašované označení je natolik podobné namítané ochranné známce, že spotřebitel může být uveden v omyl, pokud jde o původ výrobků. Namítající považuje za nesporné, že etiketa obou srovnávaných označení má tvar kruhu a nejvýraznějším prvkem namítané ochranné známky je vyobrazení dvou meruňek s větvičkou a slovní prvek „MERUŇKOVICE“, u přihlašovaného označení pak rovněž vyobrazení dvou meruňek s větvičkou a slovní spojení „MORAVSKÁ MERUŇKOVICE“. Podle namítajícího je slovní prvek „MERUŇKOVICE“ u namítané ochranné známky proveden velmi podobným typem písma jako v případě přihlašovaného označení a je umístěn podél horního okraje etikety. Namítající souhlasí se závěrem správního orgánu, že žádnému z účastníků řízení nevznikne právo na výlučné užívání vyobrazení meruňek či označení „meruňkovice“, nicméně i přesto se domnívá, že s ohledem na podobnost obou označení zde hrozí pro spotřebitele nebezpečí záměny, neboť se v tomto případě jedná o shodné známkové motivy. Ostatní slovní prvky u předmětných označení nemohou dle namítajícího vést k odlišení srovnávaných označení, a to především vzhledem k jejich umístění, velikosti a nevýraznému ztvárnění. Pokud se týká kruhového tvaru etikety, neztotožňuje se namítající se závěrem správního orgánu I. stupně, že k dostatečnému odlišení tvaru etikety stačí vyobrazení pergamenového svitku u přihlašovaného označení, neboť pro spotřebitele je rozhodující tvar etikety jako takový. Namítající dále v rozkladu vytkl, že správní orgán I. stupně se nezabýval skutečností, že přihlašovatel je v případě zápisu předmětného označení do rejstříku ochranných známek oprávněn užívat toto označení v jakémkoli barevném provedení, neboť si je přihlašuje v černobílém provedení. Namítající též nesouhlasil s tvrzením správního orgánu I. stupně, že neprokázal užívání namítaného nezapsaného označení „R. JELÍNEK MORAVSKÁ MERUŇKA“ na trhu ve větším než místním dosahu, neboť z předložených dokladů užívání namítaného nezapsaného označení pro lihoviny vyplývá. Z předložených reklamních letáků lze totiž dovodit, že takto označené lihoviny byly před podáním přihlášky předmětné ochranné známky přítomny na trhu, neboť

byly jejich prostřednictvím nabízeny. Namítající je rovněž toho názoru, že přihlašované označení a namítané nezapsané označení si jsou podobné, neboť mají sourodé známkové motivy, tj. vyobrazení dvou meruněk na větvičce, a neobsahují žádný výrazný odlišující prvek.

Žalobce jakožto přihlašovatel ve vyjádření k rozkladu zejména uvedl, že při zkoumání a interpretaci pojmu „zaměnitelnosti“ se nelze zaměřit pouze na srovnání údajně dominantních prvků kombinovaného označení, poněvadž může být samo o sobě sporné, jaký prvek je dominantní. Přihlašovatel je toho názoru, že namítající při porovnávání daných označení zjevně účelově přehlíží výrazné rozdíly u posuzovaných označení, jiné naopak vyzdvihuje a některé nepravdivě zkresluje. Jedná se např. o fakt, že namítaná ochranná známka je tvořena třemi etiketami, což namítající ve svém rozkladu nezmínil. Za nepravdivé považuje přihlašovatel také tvrzení namítajícího, že etiketa obou označení má tvar kruhu, neboť namítaná ochranná známka je tvořena hlavní etiketou a dvěma doplňujícími etiketami, přičemž na horní etiketě je informace o výrobcí. Namítající dále při identifikaci dominantních motivů obou označení účelově vypustil slovní prvek „MORAVSKÁ“ u přihlašovaného označení, který údajně nemůže přispět k odlišení přihlašovaného označení od namítané ochranné známky, neboť se dle namítajícího jedná o údaj obecný. Za rozporuplné považuje přihlašovatel tvrzení namítajícího, že údaj o výrobcí na výrobcích nemůže přinést odlišení od jiné etikety jiného výrobce a zároveň jeho tvrzení, že je mezi spotřebiteli dobře znám jako výrobce lihovin. Co se týče upozornění namítajícího na černobílé provedení přihlašovaného označení, přihlašovatel ve vyjádření uvedl, že tato námitka nebyla doložena jakýmkoliv důkazem svědčícím o záměru přihlašovatele vyhotovit přihlašované označení v barvách namítaného nezapsaného označení a takto je distribuovat.

Orgán rozhodující o rozkladu v odůvodnění napadeného rozhodnutí citoval relevantní právní úpravu (§ 26 odst. 4, § 7 odst. 1 písm. a) a g) zákona o ochranných známkách) a poté konstatoval, že přihlašované kombinované označení bylo přihlášeno dne 11.12.2007 a zveřejněno dne 23.1.2008 pro alkoholické nápoje ve třídě 33 a zprostředkování obchodu s výše uvedenými výrobky ve tř. 33 ve třídě 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Namítaná barevná kombinovaná ochranná známka č. 233684 byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 23.5.2001 s právem přednosti ode dne 21.2.2000 pro alkoholické nápoje (s výjimkou piv) ve třídě 33 mezinárodního třídění výrobků a služeb, z čehož vyplývá, že namítaná ochranná známka má dřívější právo přednosti než přihlašované označení, a je tedy ve smyslu ustanovení § 3 zákona o ochranných známkách starší ochrannou známkou.

Následně orgán rozhodující o rozkladu posoudil opodstatněnost námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách. Konstatoval, že přihlašované označení je tvořeno etiketou ve tvaru pergamenu se svinutými a roztřepenými okraji, uprostřed etikety se nacházejí tři slovní prvky. První slovní prvek „MORAVSKÁ“ je umístěn v horní části etikety a je napsán do oblouku velkými tiskacími ozdobnými písmeny. Pod tímto slovním prvkem je umístěn obrazový prvek dvou meruněk visících na větvičce s několika lístky, přičemž na jedné z meruněk se vyskytuje logo společnosti přihlašovatele, tj. písmena „AB“, doplněné v horní části korunkou a slovem „STYLE“, které je umístěno přes výše uvedená písmena. Pod obrazovým prvkem je třetí slovní prvek „MERUŇKOVICE“, napsaný do oblouku velkými tiskacími písmeny. V horní části etikety se na svitku nachází slovní spojení „CZECH REPUBLIC“ a na svitku v dolní části etikety pak slovní spojení „PREMIUM QUALITY“. Z uvedeného dle orgánu rozhodujícího o rozkladu vyplývá, že přihlašované označení obsahuje dva výrazné prvky, a to slovní spojení „MORAVSKÁ MERUŇKOVICE“ a grafický prvek zpodobňující větvičku se dvěma meruňkami. Ačkoliv se

jedná o obvykle užívané prvky ve spojení s označováním destilátů, zaujmou spotřebitele na prvním místě. Ostatní prvky, tj. ozdobná forma etikety tvořená pergamenem a logo přihlašovatele s korunkou či nápisy na svitcích etikety vzhledem k jejich umístění, velikosti a nevýraznému ztvárnění samy o sobě dostatečně nepřispívají k distinktivitě označení. Orgán rozhodující o rozkladu zdůraznil, že označení je přihlašováno v černobílém provedení, přičemž v případě jeho zápisu do rejstříku ochranných známek by byl přihlašovatel oprávněn takto zapsanou ochrannou známkou užívat v jakémkoli barevném provedení, tedy i v barevné kombinaci totožné s namítanou ochrannou známkou.

Namítaná ochranná známka je tvořena kruhovou etiketou výrazné žluté barvy s černým lemováním a s dominantním grafickým vyobrazením větvičky se dvěma visícími meruňkami a několika lístky. V horní části etikety je po vnitřním obvodu kruhu umístěn nápis „MERUŇKOVICE" provedený velkými písmeny tiskací abecedy v červené barvě. Zbýlé nápisy informující o původu výrobku (PRODUCT OF CZECH REPUBLIC) a o druhu nápoje (SPIRIT DISTILLED FROM APRICOTS) nepřispívají k distinktivitě označení jednak proto, že jsou provedeny drobným písmem, jednak proto, že jsou v anglickém jazyce a uvedené informace nemusí být pro běžného českého spotřebitele plně srozumitelné. Namítaná ochranná známka je doplněna dvěma nálepkami červené barvy umístěnými nad a pod kruhovou etiketou, obsahujícími nápis „R. JELÍNEK" provedený žlutými písmeny velké tiskací abecedy v horní nálepce. Spodní nálepka obsahuje nápis „DISTILLED AND BOTTLED BY RUDOLF JELÍNEK DISTILLERIES VIZOVICE - CZECH REPUBLIC" rozdělený do tří řádků a provedený černým a žlutým písmem velké tiskací abecedy (viz výše uvedené vyobrazení).

Z uvedeného je dle orgánu rozhodujícího o rozkladu patrné, že porovnávaná označení jsou z vizuálního hlediska tvořena shodně etiketami obsahujícími jako dominantní grafický prvek obrázek meruňek a významově shodný nápis „MERUŇKOVICE", který je napsán i podobným stylem písma. Přihlašované označení je sice tvořeno etiketou ve formě pergamenu, nicméně také kulatého tvaru, a to, že se jedná o pergamen, dle názoru orgánu rozhodujícího o rozkladu spotřebitel na první pohled nezaznamená. Přihlašované označení navíc obsahuje slovní prvek „MORAVSKÁ", avšak ten vypovídá pouze o oblasti, ze které destilát pochází.

Orgán rozhodující o rozkladu dále uvedl, že při posuzování podobnosti ochranné známky (označení) je prioritní úvahou, které elementy označení jsou shodné, nikoli úvaha o tom, které jsou odlišné, neboť vůdčí ideou známkového práva jsou široké možnosti každého přihlašovatele ve volbě známkového motivu a prvků označení, které nemohou ani v nejmenším evokovat příbuznost s označeními již zapsanými. Motivem se rozumí rozhodující složky porovnávaných označení, které jsou při celkovém posuzování výrazem charakteristických vlastností srovnávaných označení. Sourodé známkové motivy mohou způsobit zaměnitelnost ochranných známek. Zkoumání podobnosti nemůže být založeno jen na formálním porovnání jednotlivých prvků, ale musí se zakládat na porovnání známkových motivů přihlašovaného označení a namítané ochranné známky. V daném případě vedoucí známkový motiv porovnávaných označení spočívající ve vyobrazení meruňek a v názvu výrobku, byť v případě přihlašovaného označení doplněném o slovní prvek „MORAVSKÁ" a další nesourodé prvky, upoutá pozornost průměrného spotřebitele jako první. Ačkoliv jsou výše uvedené výrazné prvky obou označení ve vztahu k destilátům prvky popisnými a s nízkou rozlišovací způsobilostí, lze v tomto případě konstatovat, že s ohledem na své umístění a velikost upoutají pozornost spotřebitele, a zůstanou tak uchovány v jeho paměti, jak je uvedeno i v rozhodnutí Soudu prvního stupně T-6/01 ve věci „Matratzen". Na základě

uvedených skutečností dospěl orgán rozhodující o rozkladu na rozdíl od správního orgánu I. stupně k závěru, že z hlediska vizuálního je přihlašované označení podobné namítané starší ochranné známce.

Při porovnávání obou označení z fonetického hlediska orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že dominantní slovní prvek obou označení ve znění „MERUŇKOVICE“, v případě přihlašovaného označení doplněný o slovní prvek „MORAVSKÁ“, bude spotřebitel vyslovovat tak, jak se píše. Výslovnost ostatních slovních prvků je rozdílná, avšak tyto slovní prvky vzhledem k umístění, velikosti a provedení v anglickém jazyce samy o sobě nijak nepřispívají k distinktivitě označení. Vzhledem k popisnosti obou výrazných slovních prvků však není dle orgánu rozhodujícího o rozkladu fonetické hledisko v tomto případě rozhodné. Pro konečného spotřebitele je zejména v případě kombinovaných ochranných známek rozhodující hledisko vizuální, neboť výrobky označené předmětnými označeními jsou obvykle prodávány v obchodech, kde si spotřebitel sám vybírá výrobek, a tudíž musí spoléhat hlavně na vyobrazení ochranné známky použité u daného výrobku. To vyplývá i z rozhodnutí Soudu prvního stupně T-292/01 ve věci BASS vs. PASH, kde je konstatováno, že stupeň fonetické podobnosti dvou označení je méně významný v případě, kdy jsou dotčené výrobky uváděny na trh takovým způsobem, že relevantní veřejnost při jejich nákupu obvykle vnímá ochrannou známku, již jsou označeny, vizuálně.

Z významového hlediska orgán rozhodující o rozkladu shledal, že slovo „MERUŇKOVICE“ představuje označení pro pálenku z meruněk, přičemž pálenka je ovocný destilát, tj. produkt získaný destilací, resp. neslazená lihovina vyrobená destilací zkvašeného ovoce, hroznů, obilí apod., a lihovina je nápoj s vyšším obsahem alkoholu. Slovo „MERUŇKOVICE“ tak představuje označení druhu alkoholického nápoje a je vzhledem k přihlášeným výrobkům údajem popisným, protože pouze specifikuje druh konkrétního alkoholického nápoje. Slovní prvek „MORAVSKÁ“ u přihlašovaného označení pak představuje původ destilátu, který pochází z Moravy. Proto i zde orgán rozhodující o rozkladu dospěl k závěru, že významové hledisko není v tomto případě rozhodné.

S ohledem na výše uvedené orgán rozhodující o rozkladu dospěl k závěru, že porovnávání označení si jsou podobná z hlediska vizuálního a především jako celky, kdy průměrný spotřebitel zaznamená etiketu jako takovou s výraznými prvky, které ovládají vyobrazení obou porovnávaných označení a které si zapamatuje. Vzhledem ke konstatované vizuální podobnosti obou označení se dále zabýval porovnáním seznamů výrobků a služeb přihlašovaného označení a namítané ochranné známky ve smyslu druhé části ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, přičemž uvedl, že přihlášené výrobky ve třídě 33 mezinárodního třídění výrobků a služeb, tj. alkoholické nápoje, jsou výrobky shodnými nebo podobnými s výrobky namítané ochranné známky, zapsanými v téže třídě, tj. alkoholické nápoje (s výjimkou piv), neboť všechny uvedené výrobky spadají pod nadřazený pojem „alkoholické nápoje“. Co se týče služeb přihlášených ve třídě 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb, tj. zprostředkování obchodu s výše uvedenými výrobky ve tř. 33, pak tyto služby přímo souvisí s alkoholickými nápoji, pro které je zapsána namítaná ochranná známka. Ve většině případů distributoři alkoholických nápojů vykonávají i tuto činnost, proto se jedná o služby podobné s namítanými výrobky ve třídě 33 mezinárodního třídění výrobků a služeb. V této souvislosti považoval orgán rozhodující o rozkladu za nutné zmínit rozhodnutí Evropského soudního dvora (C-39/97 z 29.9.1998) a vzít v úvahu právní závěry v tomto rozhodnutí obsažené, tj. že menší podobnost mezi výrobky a službami může být kompenzována větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak. V daném případě je namítaná ochranná známka zapsána pro shodné a podobné

výrobky ve třídě 33 (alkoholické nápoje s výjimkou pív), pro které je přihlašováno i napadené označení. K této skutečnosti musel orgán rozhodující o rozkladu přihlédnout, neboť velká míra podobnosti výrobků namítané ochranné známky a přihlašovaného označení kompenzuje menší podobnost porovnávaných označení.

Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl orgán rozhodující o rozkladu k závěru, že vzhledem ke konstatované podobnosti přihlašované kombinované ochranné známky zn. sp. 0-454516 a namítané kombinované ochranné známky č. 233684 jak pokud se týká vlastních porovnávaných označení, tak i přihlášených výrobků a služeb s výrobky a službami, pro které je zapsána starší namítaná ochranná známka, existuje na straně veřejnosti pravděpodobnost záměny obou označení. Zápisem přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek by tak podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách došlo k zásahu do starších práv namítajícího.

V další části odůvodnění napadeného rozhodnutí se orgán rozhodující o rozkladu zabýval posouzením oprávněnosti námitek podaných namítajícím podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách, kdy zkoumal namítané nezapsané označení tvořené obdélníkovou etiketou, jejímiž dominantními prvky jsou jednak označení namítajícího „R. JELÍNEK“ ve žluté barvě na červeném podkladu, které se nachází v horní části etikety, a dále obrazový prvek, jež tvoří větvička se dvěma meruňkami a několika lístky a slovní spojení „MORAVSKÁ Meruňka“ ztvárněné v modré barvě, kde první slovo je napsáno velkými tiskacími písmeny a druhé psacím ozdobným písmem s velkým počátečním písmenem. Podle orgánu rozhodujícího o rozkladu se namítajícímu nepodařilo předloženými doklady prokázat užívání namítaného nezapsaného označení v obchodním styku ve větším než místním dosahu a nebyla shledána ani shodnost či podobnost přihlašovaného označení a namítaného nezapsaného označení. Proto orgán rozhodující o rozkladu dospěl k názoru, že přestože byla zjištěna shodnost a podobnost přihlášených výrobků a služeb a výrobků, pro které je užíváno namítané nezapsané označení, nedošlo by zápisem zveřejněného označení do rejstříku ochranných známek k zásahu do starších práv namítajícího. Námitky podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách byly proto shledány jako neopodstatněné.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě předně namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný bez jakéhokoliv faktického zdůvodnění, byť vycházel ze shodného skutkového stavu věci, přehodnotil původní závěry správního orgánu I. stupně stran volného hodnocení důkazů a nahradil je diametrálně odlišnými vlastními závěry, přičemž nezdůvodnil, v čem a proč se jeho závěry od původních závěrů správního orgánu I. stupně odchylují. Žalobce zdůraznil, že podle judikatury správních soudů i Evropského soudního dvora je posouzení zaměnitelnosti (označení) otázkou skutkovou a věci volného hodnocení důkazů správním orgánem. V napadeném rozhodnutí, jímž bylo změněno prvostupňové rozhodnutí, bylo třeba především zdůvodnit nezbytnost provedené změny, a to vyložením důkazního a právního stavu, a vypořádat se s rozporů mezi důvody rozhodnutí správního orgánu I. stupně a orgánu rozhodujícího o rozkladu. V dané věci nedošlo k doplnění skutkového stavu věci, který byl základem pro hodnocení relevantních důkazů pro posouzení zaměnitelnosti porovnávaných označení. Protože při rozhodování o pravděpodobnosti záměny přihlašovaného označení a namítané ochranné známky hrají značnou roli i subjektivní kritéria, je třeba trvat na podrobném a přesvědčivém odůvodnění každého vydaného rozhodnutí. Nelze připustit libovůli orgánu rozhodujícího o rozkladu spočívající v pouhém nahrazení skutkových závěrů správního orgánu I. stupně vlastními

skutkovými závěry, aniž by se změnil důkazní stav věci nebo aniž by bylo následně náležitě odůvodněno, proč bylo nutno se od původního hodnocení totožných důkazů odchýlit. Nutnost náležitého odůvodnění závěrů orgánu rozhodujícího o rozkladu vyplývá též z § 68 odst. 3 správního řádu.

Žalobce dále vytkl žalovanému, že při posuzování zaměnitelnosti označení zjevně pominul podstatné právní skutečnosti, které mají pro závěr o zaměnitelnosti srovnávaných označení rozhodný význam. Žalovaný pochybil, když vymezil ochranné známky pouze v rozsahu hlavní etikety a nikoliv včetně dalších dvou etiket, které tvoří nedílnou součást chráněného označení. U kombinovaných ochranných známek odlišil některé zvýrazněné prvky a ostatní prvky označení potlačil. Srovnával obě kombinovaná označení pouze v jím určených dominantních prvcích a nezabýval se prvky, které obě kombinovaná označení odlišují. Jako dominantní prvky žalovaný vyzdvihl jediné nápis MERUŇKOVICE a vyobrazení meruněk, kterých jediné si údajně spotřebitel všimne. Evropský soudní dvůr přitom k otázce shodnosti či podobnosti označení uvedl, že posouzení zaměnitelnosti ochranných známek musí být založeno na celkovém dojmu, kterým známky působí, přičemž je nutno brát v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky. Žalobce odkázal též na historickou judikaturu týkající se otázky zaměnitelnosti ochranných známek (např. Boh. A 10.915/33-II, Boh. A 12.403/36) a na výklad hledisek zaměnitelnosti ochranných známek ve Slovníku veřejného práva československého z roku 1948. Uvedl, že celkový dojem je v případě namítané ochranné známky tvořen též jednoznačnou a transparentní identifikací producenta. Zdůraznil také, že zaměnitelnou podobnost mohou zakládat jen takové prvky obsažené ve starší známce, které jsou samy o sobě způsobilé založit známkovou ochranu. Obsahují-li obě srovnávaná označení prvek např. nedistinktivní nebo deskriptivní, není tu z tohoto důvodu zaměnitelná podobnost. V tomto směru žalobce odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 9 Ca 8/2004. Žalobce má za to, že žalovaný pominul zásadní distinktivní prvek, jakým je označení výrobce na obou označeních, čímž v podstatě eliminoval možnost odlišení jakékoliv meruňkovice na trhu s vyobrazením meruněk. Způsob, jakým orgán rozhodující o rozkladu vymezil dominantní prvky označení bez toho, že by k nim současně přidružil distinktivní prvky (označení výrobce), je dle mínění žalobce v rozporu s principem komplexního posuzování dojmu vyvolaného označením. Podotkl, že obecně se za distinktivní považují ty prvky, které jsou způsobilé rozlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků a služeb jiné osoby. Nápis MERUŇKOVICE a vyobrazení meruněk na namítaném označení to jistě není. Tyto prvky mohou být považovány za tzv. dominantní; bez doplnění prvků distinktivních ovšem nelze hovořit o jedinečnosti označení.

Za další rozhodnou právní skutečnost žalobce považuje výklad neurčitého právního pojmu „zaměnitelnost“. Uvedl, že k získání rozlišovací způsobilosti nestačí, aby se ochranná známka odlišovala od ostatních známých označení, ale je třeba, aby svou formou a obsahem byla do té míry originální, že její svérázné znaky mají schopnost individualizovat zboží, které jí má být označeno. Dle názoru žalobce nelze srovnávat pouze údajně dominantní prvky přihlašovaného označení, tj. výraz MERUŇKOVICE či vyobrazení meruněk, ale je nutno posuzovat nezaměnitelnost obou kombinovaných ochranných známek v jejich celkovém kontextu. Rozhodujícím faktorem je zejména rozpoznávací schopnost průměrného spotřebitele, která není ovlivněna jenom cenou lihovin, ale především také celkovým vzhledem výrobku včetně označení výrobce či dodavatele. Žalobce se domnívá, že průměrný spotřebitel alkoholických nápojů stejného druhu je spotřebitelem natolik všímavým, že při nákupu alkoholu v obchodě pečlivě rozlišuje jednotlivé etikety a identifikaci výrobce. Zastává též názor, že u obou označení je počet jedinečných prvků a jejich odlišností tak dostatečný, že

přihlašované označení je díky součtu všech těchto prvků odlišitelné od namítané starší ochranné známky.

Další právní skutečnost rozhodná pro závěr o zaměnitelnosti předmětných označení je dle žalobce dána tím, že nezpůsobilost přihlašovaného označení (k zápisu do rejstříku) není dána jakoukoliv podobností s registrovanou ochranou známkou, ale toliko podobností závadnou. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 90/2006 žalobce zdůrazňuje, že závadnou podobností srovnávaných označení je podobnost, jež vyvolává pravděpodobnost záměny ohledně původu výrobků či služeb. Smyslem a účelem ochranných známek je rozlišení výrobků a služeb různých výrobců, a zaměnitelnost tak nespočívá pouze v možnosti záměny jednoho konkrétního výrobku či služby za jiné, ale i v zaměnitelnosti výrobců (poskytovatelů) výrobků či služeb stejného druhu.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě označil tvrzení žalobce za nepodložené. Uvedl, že svoje rozhodnutí řádně zdůvodnil a pečlivě přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. K otázce zaměnitelnosti obou označení uvedl, že přihlašované označení i namítaná ochranná známka se posuzují především z hlediska průměrného spotřebitele. V dané věci dospěl žalovaný k závěru, že porovnávaná označení jsou si podobná z hlediska vizuálního, především jako celky, kdy průměrný spotřebitel zaznamená etiketu jako takovou s výraznými prvky, které ovládají vyobrazení obou označení a které si zapamatuje. Svůj úsudek o zaměnitelnosti obou označení žalovaný řádně odůvodnil ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu a jeho závěr neodporuje zásadám známkového práva ani zásadám logiky. Pravděpodobnost záměny přihlašovaného označení se starší namítanou ochrannou známkou posoudil žalovaný ze všech hledisek, s přihlédnutím ke všem důležitým faktorům ve vztahu k okolnostem daného případu a v souladu s judikaturou Soudního dvora EU. v Těto souvislosti žalovaný odkázal na rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci C - 3/03 Matratzen Concord versus OHIM, podle kterého „je na místě provést srovnání, při kterém budou dotčené ochranné známky posuzovány každá ve svém celku, což nevylučuje, že celkovému dojmu, který takováto ochranná známka vyvolává v paměti relevantní veřejnosti, může za určitých okolností dominovat jedna nebo více složek.“ Žalovaný tedy dotčená označení posoudil jak z hlediska jednotlivostí, tak i z hlediska jejich celku, a zohlednil všechny relevantní faktory. Vycházel z toho, že se jedná o ochranné známky kombinované, které obsahují jednak část obrazovou, vzbuzující určitý zrakový dojem, jednak část slovní. Celkový dojem známky tak může vytvořit buď jen obrazová nebo slovní část, každá sama o sobě, nebo obě společně. I na podobnost známky je tudíž možno usuzovat podle toho, co vytváří celkový dojem známky. Žalovaný vzal v úvahu i kompenzační pravidlo obsažené v rozhodnutí Soudního dvora EU C-39/97 ve věci Canon Kabushiki Kaisha versus Metro-Goldwyn-Mayer Inc., podle kterého menší podobnost mezi výrobky a službami může být kompenzována větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel, že by bez odůvodnění nahradil závěry prvoinstančního rozhodnutí ohledně zaměnitelnosti obou označení. Uvedl, že posuzoval zaměnitelnost porovnávaných označení velmi pečlivě, zabýval se porovnáním všech prvků přihlašovaného označení s namítanou ochrannou známkou a zvážil všechny relevantní faktory. Zopakoval, že i podle rozhodnutí ESD ve věci C-251/95 SABEL BV versus PUMA AG musí být celkové posouzení vizuální, fonetické nebo významové podobnosti porovnávaných označení založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům. Ve shodě s touto judikaturou žalovaný postupoval. Pro konečného spotřebitele vzal u kombinovaných ochranných známek za rozhodující hledisko vizuální, neboť výrobky označené předmětnými označeními jsou obvykle prodávány v obchodech, kde si spotřebitel sám vybírá výrobek.

Výklad pojmu pravděpodobnosti záměny ochranné známky, jak jej provedl žalovaný, není v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp.zn. 4 As 90/2006; žalobce ostatně ani neuvádí, v čem tento údajný rozpor spatřuje.

Osoba zúčastněná na řízení svého práva podat písemné vyjádření k věci samé nevyužila.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách se přihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítky") vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Posouzení zaměnitelnosti (pravděpodobnosti záměny) přihlašovaného označení se starší namítanou ochrannou známkou je věcí volného uvážení správního orgánu. Soud může v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí pouze zkoumat, zda žalobou napadené rozhodnutí obsahuje úvahu, na základě níž správní orgán dospěl k závěru o zaměnitelnosti či nezaměnitelnosti porovnávaných označení, zda tato úvaha neodporuje podkladům správního řízení, skutkovým zjištěním a zásadám logického usuzování nebo není-li jinak vadná.

Smyslem úpravy obsažené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je předcházet nežádoucímu stavu, kdy by dva různé podnikatelské subjekty používaly k označení podobných výrobků či služeb, které uvádí na trh, ochranné známky, které by byly buď shodné, nebo navzájem natolik podobné, že by v důsledku jejich podobnosti existovala na straně spotřebitelské veřejnosti pravděpodobnost jejich záměny, a tím i záměny výrobků či služeb jimi označených. Takový stav by byl nežádoucí jak pro spotřebitelskou veřejnost, tak pro samotné výrobce či poskytovatele služeb.

Pojem „zaměnitelnost“ v kontextu zákona o ochranných známkách není tímto zákonem definován, avšak není zapotřebí nárokovat jeho definici jako neurčitého právního pojmu, neboť postačí vlastní významový obsah tohoto slova v rámci smyslu známkoprávní ochrany.

Při posuzování zaměnitelnosti označení v dané věci bylo rozhodující posoudit, jak starší namítaná ochranná známka i žalobcem přihlašované označení působí na průměrného spotřebitele, zda jsou v tomto působení shodné či podobné tak, že by mohlo dojít k jejich záměně, samozřejmě ve vztahu k těm výrobkům a službám, pro které byl zápis přihlašovaného označení požadován.

Při posouzení zaměnitelnosti označení je rozhodujícím faktorem *celkový dojem označení*, tedy to, jaký vjem ve spotřebiteli vyvolává to které označení jako celek. Tento náhled na výchozí hledisko zaměnitelnosti je společný oběma účastníkům řízení. Oba

účastníci řízení totiž shodně apelují na nezbytnost posouzení celkového dojmu porovnávaných označení, rozcházejí se ale v tom, jaké prvky jednotlivých označení jsou dle jejich názoru určující pro celkový vjem, který označení v průměrném spotřebiteli vyvolává. Zatímco žalovaný nahlíží na porovnávaná označení z pohledu prvků, které v celkovém vjemu vyvolávaném těmito označeními *dominují*, žalobce upřednostňuje vjem průměrného spotřebitele z pohledu prvků, které obě označení *odlišují*; tyto prvky označuje za distinktivní.

Distinktivní prvky obsažené v ochranné známce zajišťují, aby ochranná známka vůbec mohla plnit svojí funkci, tj. aby byla způsobilá odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby (§ 1 zákona o ochranných známkách). Jinak řečeno, přítomnost distinktivních prvků je esenciální podmínkou toho, aby se to které označení mohlo stát ochrannou známkou. Jestliže určité označení zcela postrádá distinktivní prvky, nemůže mít rozlišovací způsobilost, což je absolutní překážkou zápisné způsobilosti bránící jeho zápisu do rejstříku ochranných známek (§ 4 písm. b/ zákona o ochranných známkách).

Přítomnost distinktivních prvků v určitém označení však sama o sobě nezaručuje, že takové označení nemůže být v námitkovém řízení shledáno zaměnitelně podobným se starší ochrannou známkou patřící jinému subjektu (namítajícímu). K závěru o zaměnitelnosti přihlašovaného označení s namítanou ochrannou známkou může vést zjištění, že distinktivní prvky obsažené v porovnávaných označení vzhledem ke svému zpracování (umístění, velikost aj.) neovlivňují celkový dojem, kterým označení působí, natolik výrazným způsobem, aby vylučovaly možnost záměny obou označení na straně spotřebitelské veřejnosti z důvodu jejich podobnosti. Právě k takovému zjištění dospěl žalovaný i v souzené věci, a soudu nezbyvá než mu přitakat.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze seznat, že žalovaný se zabýval otázkou zaměnitelnosti obou označení v souladu s českou i evropskou judikaturou. Zkoumal vizuální, fonetický i sémantický (významový) vjem těchto označení, a to jak v jejich jednotlivých prvcích, tak i v jejich celku. Nelze přisvědčit žalobci, že tak činil s nedostatečným odůvodněním a že zvolil nesprávný postup, kdy neopodstatněně některé z prvků zdůraznil a jiné potlačil a ponechal stranou celkového vjemu.

Žalovaný především, byť vycházel ze stejného skutkového stavu, opodstatněně a s relevantními důvody nahradil závěry správního orgánu I. stupně odlišnými, vlastními závěry. Tyto své závěry dostatečně určitým a srozumitelným, a tedy i soudně přezkoumatelným způsobem popsal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, čímž dostal povinnosti uvedené v § 68 odst. 3 správního řádu. Z jeho závěrů lze bez obtíží seznat, v čem se tyto liší od závěrů správního orgánu I. stupně a proč se žalovaný s argumentací správního orgánu I. stupně neztotožnil a považoval za nutné přikročit ke změně prvostupňového rozhodnutí. Soud z uvedených důvodů neshledal opodstatněnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalovaný hodnotil zaměnitelnost přihlašovaného označení se starší namítanou ochrannou známkou za situace, kdy v rejstříku ochranných známek je již zapsáno několik označení s podobnými motivy (nápis „Meruňkovice“, vyobrazení meruňek). Příkladem lze uvést kombinovanou ochrannou známku VELKOPAVLOVICKÁ MERUŇKOVICE (číslo zápisu 295165), nebo kombinovanou ochrannou známku samotného žalobce AB STYLE MERUNKOVICE PREMIUM QUALITY (číslo zápisu 301288). Žalovaný si tedy nepočínal tak, jak to učinil správní orgán I. stupně, který přihlašované označení posuzoval především z hlediska zápisné způsobilosti jeho

některých prvků (slova „Meruňkovice“ a vyobrazení meruňek), tedy v podstatě z pohledu ust. § 1 zákona o ochranných známkách, a toto hodnocení pak použil pro hodnocení podobnosti porovnávaných označení dle § 7 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Správní orgán 1. stupně právě na posouzení, že výraz „meruňkovice“ a vyobrazení meruňek jsou natolik běžnými a popisnými prvky, postavil své hodnocení (ne)podobnosti srovnávaných označení jako celku, když výraz „meruňkovice“ a vyobrazení meruňek - tyto bezesporu dominantní prvky obou označení, z hlediska průměrného spotřebitele nejvíce zapamatovatelné - nesprávně vyloučil z posouzení celkového dojmu, kterým srovnávaná označení působí při vnímání průměrným spotřebitelem. Správní orgán I. stupně tedy zkombinoval posouzení zápisné způsobilosti v prvcích týkajících se meruňek, ač tato obstála při zápisu jiných obdobných ochranných známek, a k těmto prvkům při srovnávání podobnosti vůbec nepřihlížel s tím, že „vyobrazení meruňek a slovní prvek meruňkovice je pro označení destilátu z meruňek zcela běžné a řádné ze zúčastněných stran, to je ani namítajícímu, ani přihlašovatelovi zápisem srovnávaných označení do rejstříku nevzniklo či nevznikne výhradní právo ke slovnímu prvku meruňkovice.“ Uvedený závěr je dle náhledu soudu zcela mylný. Namítající v námitkovém řízení neargumentoval tím, že má výhradní právo ke slovnímu prvku „meruňkovice“, ale domáhal se ochrany svých práv s poukazem na zaměnitelnou podobnost přihlašovaného označení s jeho starší ochrannou známkou. Vyobrazení ovoce, ze kterého je daný destilát vyráběn, sice může být na kombinovaných ochranných známkách sloužících k označení těchto výrobků (lahví s destilátem) běžné, to však neznamená, že přihlašovatel může učinit součástí přihlašovaného označení takový obrazový prvek, který se nápadně podobá obrazovému prvku tvořícímu součást již zapsané ochranné známky jiného vlastníka. Uvedené platí tím spíše, má-li tento obrazový prvek v celkovém vjemu, který přihlašované označení a starší ochranná známka vyvolává, dominantní postavení, jako je tomu i v nyní projednávané věci.

Žalovaný při posuzování podobnosti porovnávaných označení vycházel ze stejného skutkového stavu věci, avšak na základě vlastní úvahy odlišně zhodnotil, jaké prvky obou označení se mu jeví být výraznými (dominantními), ovládajícími celkový dojem vyvolávaný porovnávanými označeními. Slovy judikatury citované žalobcem zkoumal, jaké prvky porovnávaných označení zanechávají ve vědomí spotřebitele tzv. paměťovou stopu. V tomto směru vyšel z přesných popisů všech prvků, které tvoří porovnávaná označení, a správně v jejich působení jako celku upřednostnil zcela transparentně zachytitelný prvotní vjem podobností a až následně se vyrovnával s odlišnostmi. Tyto odlišnosti, spočívající zejména v identifikaci producenta, u přihlašovaného označení jen nevýrazně doplňují hlavní paměťový obraz – nápis „MERUŇKOVICE“ a vyobrazení meruňek. Soud přisvědčuje žalovanému, že při srovnání obou kombinovaných označení, a to i při úvaze, že nemusí být při výběru spotřebitelem umístěna vedle sebe, tato označení bezpochyby zanechávají paměťovou stopu v prvcích nápisu „MERUŇKOVICE“, vyobrazení meruňek s větvičkou a listy a kulatého provedení etikety. Slovní prvky přihlašovaného označení v podobě písmen „AB“ a „Style“ nacházející se na jedné z vyobrazených meruňek a dále nápisy „CZECH REPUBLIC“ a „PREMIUM QUALITY“ na okrajích etikety jsou sice prvky, jimiž se přihlašované označení odlišuje od namítané ochranné známky, avšak žalovanému je nutno přisvědčit v tom, že se jedná o prvky natolik méně vizuálně zachytitelné běžným spotřebitelem (jen při bližším čtení a zájmu), že nemohou výrazněji ovlivnit celkový dojem, který přihlašované označení vyvolává. Ten je, jak již bylo uvedeno shora, zásadně ovlivněn dominantními prvky v podobě nápisu „MERUŇKOVICE“ provedeného tiskacími písmeny, vyobrazení meruňek s větvičkou a listy a kulatého provedení etikety. Právě výskyt těchto dominantních prvků v obou porovnávaných označeních způsobuje jejich podobnost. Poukazuje-li žalobce na odlišnosti spočívající v přítomnosti dvou doplňkových etiket s nápisy

u namítané ochranné známky, i pro tyto prvky platí, že nemohou zásadním způsobem ovlivnit celkový dojem vyvolávaný namítanou ochrannou známkou, který je určen výše zmíněnými dominantními prvky na střední kruhové etiketě. Jedná se o nápisy provedené méně viditelným způsobem a zčásti v cizím jazyce, které pozornost průměrného spotřebitele upoutají daleko méně než dominantní prvky na mnohem větší středové etiketě.

Lze shrnout, že pro porovnávaná označení jsou příznačné takové hlavní vnímatelné prvky, které jsou zaměnitelně podobné a mohou způsobovat pravděpodobnost záměny těchto označení. Ostatní prvky, kterými se obě označení vzájemně odlišují, jsou z hlediska celkového vjemu průměrného spotřebitele okrajové. Vzhledem k tomu, že se v obou případech jedná o označení určená pro výrobky stejné třídy 33 mezinárodního třídění (alkoholické nápoje s výjimkou piv), s nimiž se průměrný spotřebitel setká na trhu nejčastěji při vizuálním kontaktu, žalovaný právem dovodil, že vizuální hledisko je při posouzení jejich zaměnitelnosti rozhodující.

Na rozdíl od žalovaného považuje soud za významné i porovnání podobnosti označení z hlediska sémantického, neboť obsahují-li srovnávaná označení jako výrazné prvky ty prvky, které značí pálenku či destilát z meruněk, pak i v tomto směru jsou obě označení podobná a zaměnitelná, neboť obě nesou nápisy vyjadřující stejný druh výrobku. Zde hodnocení žalovaného, že slovo „MERUŇKOVICE“ je údajem popisným, nemůže na uvedeném významu označení výrobku nic měnit. Žalovaný se touto úvahou spíše odklání od významu přihlašovaného označení do hodnocení jeho zápisné způsobilosti z hlediska textu, nadto pouze u jednoho z jeho prvků.

Na uvedeném nic nemůže změnit ani to, že dalším výrazným prvkem na přihlašovaném označení je slovo „MORAVSKÁ“, a to proto, že tento pouhý atribut hlavního slova „MERUŇKOVICE“ nemůže být v rámci celkového vjemu daného označení způsobilý odlišit přihlašované označení od namítané ochranné známky. Lze souhlasit se žalovaným, že v tomto pohledu si bude průměrný spotřebitel spíše uvědomovat původ destilátu z Moravy, než že by jen z tohoto nápisu rozlišil výrobek a jeho výrobce.

Soud nemohl vejít ani na námitky žalobce, které se opírají o historický výklad hledisek zaměnitelnost ochranných známek či o výklad učiněný Nejvyšším správním soudem v rozhodnutí sp. zn. 4 As 90/2006, a to proto, že žalobcovy odkazy na tyto výklady nejsou v rozporu se závěry žalovaného. Žalobce se s pomocí odkazů na sbírku Boh. A 10.915/33-II a Boh. A 12.403/36 dovolává výkladu, jímž se žalovaný v dané věci řídil. Řídil se právě vjemem obvyčejného „kupce“ bez vynaložení zvláštní pozornosti a bližšího zkoumání označení s tím, že tato označení srovnává kupec „po paměti“, když zpravidla nemá obě označení ke srovnání vedle sebe. Argumentace žalobce, že průměrný spotřebitel alkoholických nápojů stejného druhu je spotřebitelem natolik všímavým, že při nákupu alkoholu v obchodě pečlivě rozlišuje jednotlivé etikety a identifikaci výrobce, je ničím neprokázaným tvrzením, se kterým nelze souhlasit. Průměrnému spotřebiteli alkoholických nápojů není možné přičítat vyšší míru pozornosti či opatrnosti a nelze důvodně předpokládat, že při nákupu destilátů detailně studuje etikety, jimiž jsou jednotlivé láhve opatřeny. Rozhodující je celkový vjem, který v jeho paměti dané označení vyvolává, a ten je, jak již bylo konstatováno shora, u porovnávaných označení podobný. Žalobce si uvedeným odkazem na výklad zastávaný historickou judikaturou také protirečí, dovolává-li se toho, že zaměnitelnou podobnost mohou zakládat jen takové prvky, které jsou samy způsobilé založit známkovou ochranu. V dané věci známkovou ochranu u starší ochranné známky založily i prvky „MERUŇKOVICE“ a vyobrazení meruněk, tedy prvky příznačné pro destilát

z daného druhu ovoce. Žalobce si obdobné prvky právě vzhledem k povaze alkoholického nápoje na přihlašovaném označení rovněž vyobrazil a přihlásil k zápisu, proto se stěží může dovolávat nezpůsobivosti tohoto označení pro účely zápisu do rejstříku ochranných známek. Jestliže lze zapisovat označení typická pro meruňkové destiláty s uvedením nápisu „MERUŇKOVICE“ a vyobrazením meruňek, z nichž je destilát vyráběn, pak, aby takové označení bylo dostatečně distinktivní, je třeba je vybavit takovými převažujícími prvky, které výrazným způsobem – tvarově, barevně či slovně – dají přihlašovanému označení v jeho celku takovou odlišnost, že jej znatelně odliší od jiných, již zapsaných označení (ochranných známek) obsahujících tytéž motivy. To, že lze takto odlišně ztvárnit označení pro tentýž druh výrobku – pálenky z meruňek, prokazují výsledky rešerše z rejstříku ochranných známek, dokládající existenci více ochranných známek v různém vyobrazení obsahujících také nápis „MERUŇKOVICE“ či vyobrazení meruňek. Existence těchto ochranných známek, mj. též kombinované ochranné známky žalobce AB STYLE MERUNKOVICE PREMIUM QUALITY (číslo zápisu 301288) prokazuje nepravdivost žalobcova tvrzení, že žalovaný vydáním napadeného rozhodnutí v podstatě eliminoval možnost odlišení jakékoliv meruňkovice na trhu s vyobrazením meruňek.

Odkaz žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v otázce „závadné“ zaměnitelnosti není v kontextu jeho obrany proti odmítnutí zápisu ochranné známky srozumitelný. Závěr Nejvyššího správního soudu v citovaném rozhodnutí zcela zřetelně klade důraz na posouzení zaměnitelnosti ochranných známek nejen z hlediska výrobků, ale i výrobců. Žalovaný právě tím, že posuzoval celkový vjem přihlášeného označení a srovnával jej s vjemem namítané starší ochranné známky, přispíval i k ochraně původce výrobků. Učinil tak i aplikací zásady vyplývající z rozhodnutí ESD ve věci C-39/97 Canon, která je vzhledem ke naprosté shodnosti přihlašovaných výrobků s výrobky, pro které je zapsána namítaná ochranná známka, vysoce aplikovatelná i na daný případ. Žalovaný právem dovodil, že velká míra podobnosti výrobků namítané ochranné známky a přihlašovaného označení kompenzuje menší podobnost porovnávaných označení.

Z výše uvedených důvodů dospěl Městský soud v Praze k závěru, že žalovaný správní orgán náležitě posoudil skutkový stav věci, ve svém správním uvážení nevybočil z mezí stanovených zákonem a své závěry, odlišné od závěrů správního orgánu I. stupně, v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil. Napadené rozhodnutí tedy bylo vydáno v souladu se zákonem, a soud proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na

náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. září 2013

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matznerová, DiS.